

İVME SORMAYA DEVAM EDİYOR

BÖLÜMDE, ÜNİVERSİTEDE, ÜLKEDE DÜNYADA VE FUTBOL LİGLERİNDE HER ŞEY ÇOK İYİ GİDİYOR DIYE Mİ SUSUYORSUNUZ?

HEPSİNİ ANLADIK TUTTUĞUNUZ TAKIM DA MI YENİLMİYOR?

İVME KONUŞMAYI, YAZMAYI ÖĞRETME KAMPANYASI DEVAM EDİYOR... KATILIN...

İVME LENİN
İVME LENDİRİN..

KAYIP ARANIYOR

15 Ekim 1990 tarihinde C blok 208 nolu odasından ayrılan ve bir daha kendisinden haber alınamayan, yanda resmi görülen 27 yaş civarında üzerinde kahverengi mont ve blucin bulunan Vasfi Popcaz aranmaktadır. Kendisini görenlerin, yerini bilenlerin insaniyet namına dergimiz yönetimine haber vermeleri rica olunur. Kendisinin akşamları gece barda, gündüzleri Kızılay civarında görüldüğü rivayet olunmaktadır. Dergimizin tüm malzeme ve dökümanı ile birlikte kayıplara karışan İhsan Akyüz'ün İVME ye şahsen başvurmasını sağlayanlar mükafatlandırılacaktır.
NOT: İhsan tüm çabana rağmen dergiyi çıkardık, görüşelim. bir dost.

MAKİNA BÖLÜMÜ SONBAHAR FUTBOL TURNUVASI

Yıllardır Sonbahar Futbol Turnuvası yapılamayan bölümümüzde bu dönem ilk defa bir futbol turnuvası düzenlenmiştir. Hava ve saha koşullarının sonbaharda elverişli olmaması nedeni ile katılım sayısı sınırlı tutulan bu turnuvaya 8 takım katılmıştır.

22 Ekim 1990 tarihinde çekilen kura ile bu 8 takım 4'erli iki gruba ayrılmıştır. Paseve Girlbusters, Negligibles, Ghostbusters ve Sebat Kırmızı grupta, Cesur Ayılar, Ghairman's Park Rangers, Akademik ve Dinamo Machine takımları Mave grupta tek karşılaşmalı lig usulü maçlar yapacaklardır. Gruplarında ilk ikiye giren takımlar çapraz eşlenerek yarı final ve galipeler de final maçı oynayacaklardır.

Bu turnavanın en ilginç yönü ise ilk defa öğretim üyelerinin de turnuvaya katılmasıdır. Akademik takımın bazı oyuncularları şunlardır: Samim Ünlüsoy, Mustafa Gökler, Kahraman Albayrak, Hüseyin Vural, Rüknettin Oskay, Turgut Tümer, Hakkı Eskicioğlu ve Şadi Kopuz.

Hava koşullarına ve ders yüklerine aldırmadan bu turnuvaya katılan tüm takımlara teşekkür eder ve maçlarında başarılar dileriz. Ayrıca tüm makinacıları maçları seyretmeye davet ederiz.

Organizasyon Komitesi

NOT: Maç tarih ve sonuçları ile turnuva ile ilgili ilanlar E Blok kantini karşısındaki panoda asılı bulunmaktadır. Turnuva ile ilgili her türlü sorun ve önerilerinizi Organizasyon Komitesi'ne bildirebilirsiniz.

Organizasyon Komitesi :

- Erdal Sepetçi (ME 4)
- Baran Yavuz (ME 4)
- Baki Sevgül (ME 4)
- Baran Öztürk (ME 4)
- İ. Bülent Kuvanlı (ME 3)

Erdal SEPETÇİ

İVME

Makina Mühendisliği Bölümü
Orta Doğu Teknik Üniversitesi
06531 Ankara

ODTÜ

1956

M

1957

ODTÜ
MAKİNA MÜHENDİSLİĞİ BÖLÜMÜ DERGİSİDİR
SAYI 4
EKİM KASIM 1990

"BU KURUM, EMİN OLUN, SİZE TÜRKİYE'NİN İMKANLARININ ÜZERİNDE OLDUĞUNA İNANDIĞIM BİR TAKIM ŞEYLER VERMEYE ÇALIŞIYOR"

SÖYLEŞİ: Bu sayıda, konuşumuz yeni Bölüm Başkanımız Sayın Prof. Dr. Rüknettin Oskay söyleşi grubundan arkadaşlarımızın yönettiği soruları yanıtladı. İlginizi çekeceğini umduğumuz bu ayrıntılı söyleşiyi yayınlamaya bu sayımızda başlıyoruz.

ÖBenim kendi adıma belirgin ve övünülebilecek hiçbir özelliğim yoktur. Ama bir tane özelliğim var ki, ben bu üniversiteyi çok severim. Bazen beni rahatsız edecek kadar da sevmiş olabilirim

ÖBu yönetmelikte belki de sizin farkına varmadığınız bir nokta var, öğrenciyi sorunlarına sahip çıkmaya zorluyor.

Eğer öğrenci sorunlarına sahip çıkmazsa, akademik gelişmesini kendisi izlemeye çok olumsuz sonuçlarla karşılaşır

SÖYLEŞİ'yi derginizin 8. sayfasında bulacaksınız.

İVME 'den

YENİ DÖNEME BAŞLARKEN

İvme yeni dönemde de çıkmaya devam ediyor. Daha önceki sayı-larda bu sütunda İvme'nin nasıl yoğun bir emek ve uğraşla hazırlandığı yazılmıştı. Bu sa-yıda aynı çabanın artarak devam etmesi çok sevindirici. İvme' nin daha önceki sayı-larına yoğun biçimde çalışma ile katılan arkadaşlarımızdan bazıları aramızdan mezuniyet, askerlik ve diğer nedenlerle ayrıldılar. İvme'nin çıkma-sında ve yayınlanmasında bü-yük katkıları olan başta Hakan Şerafettinoğlu, Haluk Balkan, İhsan Akyüz, Melis Candan, ve Ersan Kahyaoğlu olmak üzere yazı kurulumuzdan ayrılan

devamı sayfa 2de

İÇİNDEKİLER

- Haberler 3
- Teknoloji 4
- Bireylerin Bilgi ve ihtiyaçları 5
- Biz İnsanlar da Olmasak.. 6
- GO oyunu 7
- Söyleşi 8
- Alkadas Parti 11
- Şiir- Bilmece 12
- Spor 13
- Gülmece 14

Bize bu dünya atalarımızdan miras kalmadı, biz onu çocuklarımızdan ödünç aldık.

Afrika Atasözü

Bizler ilkel çağlardaki kâşiflerin heves ve heyecanı içinde evrenin karanlık köşelerini biraz daha aydınlatmaya çalışırken gezegenimizin bundan asırlar sonrakı halini pek gözümüzün önüne getiremiyoruz.

devamı sayfa 6da

IVME'den (sayfa 1 den devam)

diğer arkadaşlara buradan teşekkür ediyoruz. İnanıyoruz ki İvme bundan sonra da aynı temposu ile devam edecek. Bu sayımızda geçen dönem bölümümüzde gerçekleştirilen etkinliklerle ilgili haber ve yazıları veriyoruz. Gelecek sayılarda da sizlerden özverili katkılarınızın sürmesini istiyoruz. Unutmayın İvme sizler için var. Sizler olmadan, sizin katkılarınız olmadan çıkması anlamlı değil. Bu destek ve ilginin daha yayılması gerektiğine inanıyoruz.

Bu dönemle birlikte yeni bir lisans sınav ve değerlendirme yönetmeliği uygulamaya konulmuş bulunuyor. Olumlu birçok yönünü gördüğümüz bu yönetmeliğe geçiş döneminde bölümümüz ayrıca yeni bir ders programı uygulamaya başlıyor. Heriki yeniliğe ek olarak bölümümüz yeni bir bölüm başkanı ile yeni döneme başlıyor. Yeniliklerle dolu bu dönemde hepimize başarılar dileyerek, yazımızı sloganımızla kapatalım istedik... Siz de

IVME LENİN, IVME LENDİRİN !

IVME

SÖYLEŞİ GRUBU: Cem Kendi, Gülden Alkoçoğlu, Nihat Aksoy, Ekrem Yalçın Yümlü
TEKNOLOJİ GRUBU: Cem Özgüner, Yavuz Sarılioğlu, Alpar Kılınç, Uğur Etiz, Devrim Özsoy, Ümit Çoşkun
SANAT GRUBU: İsmail Alsaç, Barış Bıçakçı, Ahmet Gökten, Mustafa Orhan, Ömer Kara
GÜLMECE GRUBU: Emre Ermiş, Mustafa Orhan
HABER GRUBU: Dilek Özlem, N.Orhun Köstem

YAZI KURULU: Mehmet Çalışkan, Murat Erkilet Cem Kendi, İsmail Alsaç, Cem Özgüner, Emre Ermiş, Dilek Özlem.

YAYIN SORUMLULARI: Mehmet Çalışkan, Murat Erkilet

MİZANPAJ-DİZGİ: Murat Erkilet
SEKRETERYA: Müveyla Özarı

IVME nin bu sayısı 165 KB.dır

ÇİÇEKLERİM

Ne kadar güzel çiçeklerim var,
Çiçeklerim; içimdeki duygular...
Karanfil, nergiz, lale, leylak,
Papatyay, gül, sümbül, zambak.
Hepsi benim,
Hepsi gönül bahçemde...

Özünde sevgi saklı;
Özümde çiçeklerim...

Onlarsız bir beden
Ya et kemik yığını ceset
Yahutta kupkuru bir iskelet.

Onlarsız ne yaparım ben;
Çiçeklerim şen
Şakrak,
Rengarenk.
Yaşadığım alemde
Görmediğim bir ahenk.

Gönlümde kasırga
Gönlümde tufan.
Ne zaman,
Nerde son bulur bilmem.
Yeline kapıldığım rüzgar
Çiçeklerimi soldurma yeter;
Sevdiyim, seviyorum
Kıvrım kıvrım süzülür
Yare giderim

Atilla BEDİR ME4

IVME sizin yazılarınızı ve katılımınızı bekliyor. İlginizi çeken, başkalarıyla paylaşmak istediklerinizi bize yazın. İlgili Gruplardaki arkadaşlarla görüşüp yazınızı iletin. Bir dahaki sayıda neden siz de yazmayasınız.

IVME lenin, IVME lendirin

MEZUNLARINIZA

DERGİMİZİN SİZLERE
ULAŞMASINI İSTİYORSANIZ
TÜRKİYE İŞ BANKASI
ODTÜ ŞUBESİ

4229 - 300 - 0258175

NO'LU HESABA YILLIK
ABONE TUTARI
15000 TL
YOLLAMANIZ RİCA OLUNUR

AHH ! ŞU SEÇMELİ DERSLER !

O gün herkes gibi Hüsam için de çok güzel bir gündü. ODTÜ'de yeni öğretim yılı başlıyordu. Hüsam Makina Mühendisliği Bölümünde 4.sınıfa kadar gelebilmiş şanslı öğrencilerdendi. Hele son çıkan yönetmelik yok mu? Hüsam yeniden doğmuş gibiydi. Güzelce kahvaltısını edip okula geldi. Teknik elektif alması gerekiyordu. Uğraş, didin bazı derslere kayıt oldu. Kendinden emin, dersleri alması seviniyordu, öğleye doğru işler sandığı gibi gitmemeye başladı. ya bazı önşartlı derslerden yüksek not almak gerekiyordu, (ki bu Hüsam'ın hayal bile edemeyeceği birşeydi!) ya da kütülatif aramıyordu. Hüsam E-Blok ile G-Bloğun arasını tam 2371 defa katetiktikten sonra, geriye kala, kala bir tek ders kalmıştı. Bu dersi ne pahasına olursa olsun alması gerekiyordu. Hüsam'ın kendinden sert adımları artık yoktu. Adeta sürünerek hocanın kapısının önüne vardı, derin bir nefes alıp kapıyı vurdu, içeri girdi:

-İyi günler hocam, girebilir miyim?
-Oğlum git, kontenjanın doldu, başka ders al!
-Ama hocam daha niçim geldiğimi bile bilmiyorsunuz!
-İyi, iyi! Söyle derdin ne? Ne o üstün-başın? Boya çıkuruna mı düşüştün? Ho, ha, ha!
-Hayır hocam, bölümdeki kapıları, radyatörleri boyuyordular, ben de haberim olmadan oturmuş bulundum!
-Başka oturacak yer bulamadın mı oğlum? Ho, ha, ha!
-Evet ama hocam, onlar da üç ay durup, durup şimdi mi boyamaya başladılar?
Kayıtların daha ilk gününde her taraf boya kokusu, herkesin bitrafları boyalı!
-Ho, ha, ha! İyi, geçmiş olsun! Söyle niye gelmiştin?
-Hocam sormayın, derdim büyüktü!
-Kız arkadaşın mı terketti yoksa!
-Yok hocam, öhüm, şeyyi! Ben elektif ders bulamadım, son çarem bu! Eğer bu dersi de alamazsam okulum bir yıl uzuyor!
-Sana kontenjanın doldu dedim ya oğlum! Git başka ders al!
-Evet ama hocam, dersin adı elektif ama herkes iste diği dersi alamadıktan sonra, bunun ne anlamı kaldı?
-Cumulative'in kaç?
-2.011

Motor Hamdi Dertlerin Babası.

Rumuz: Karnabahar. Sevgili Motor Hamdi. Ben hayatımda hiç bir şey seçmem. Hatta annemin yaptığı tüm yemekleri de yerim, . Otobüs otobüsdür diye durağa gelen otobüs bizim semte gitmese de binerim.Yalnız bu dönem büyük bir ikilemle karşı karşıya bırakıldım. Benden 15 dersten 3 üntü seçmem istendi ben ise hepsini almak istiyordum. Aceba ne yapsam. Geceleri uyuyamıyorum. Derdime bir çare lütfen. **CEVAP:** Bak evladım bana gelen mektupların birçoğuyla tam tersi bir eğilim gösteriyorsun. Dikkat et fazla eğilip devrilme. Evet bu seçmeli ders işi iyice sarpa sardı. Benim sana tavsiyem bu 15 yemeği de yemen yolundadır. Diğer arkadaşlarını düşün ve 15 yemeği de ye ama 15 derse kayıt olma. Seçim işi konusunda şöyle bir tavsiyem olacaktır anacığına evde kuru fasulye pişirt kuruların herbirisi üzerine bu derslerin ismini yaz ve yemek yerken tabağına gelen kurularda yazılı dersleri al derim. Hayatta başarılar.

Rumuz: Körfez Yolcusu: Saygıdeğer Motor abim. Bendeniz bölümünüz müdahim talebelerinden birisiydim. Yalkışık 9 yıldır hiç bir günü sektirmeden okula geldim fakat başarısızlık durumum had safhadaydı bir kaç kez affedildim,

-Oğlum bak, sana bu cumulative'le ben ders, mers vermem! Zaten kontenjanın doldu, git başka ders al!
-Peki hocam yedekler listesine yazamaz mısınız?
-Cıkk!
-Yani diyorum, belki, add-droplar filan, hani?
-Üff! Zamanında oturup ders çalışsaydım oğlum! 2.01 miş, pöhh! Geçen dönem kaç tuturdum?
-Repeat'tim hocam, yani yönetmelikle yırttım!
-Ben adamı gözünden tanırım, sevinin bakalım!
Şimdi DD almak kolay mı olacak sanıyorsunuz? CC'ye DD veririz, DD'yi DC'yi
Fletiriz olur biter!
-Ben de zaten hocam, makinadaki hocalar buna bir yol bulurlar diye düşünüyordum!
-Sus, terbiyesizliği bırak! Git başka ders al!
-Ama hocam okulum bir yıl uzayacak!
-Bana ne oğlum! Ben öğrenciyken günde 18 saat çalışıyordum! Heyy yavrum! Hem okulu bitirsen bile hemen iş bulabileceğini mi sanıyorsun?
-Gazetelerde hep ODTÜ mezunu arıyorlar ya hocam!
-Oğlum git, beni güldürme! İşim var, gitmem lazım! Yeni yönetmeliği anlatacaklarımı, hadi bakiim, çık şimdi!
O gün böylece geçtikten sonra, Hüsam ertesi gün herkesin zor (!) diye kaçtığı bir derse kaydolmak zorunda kaldı. Ödevler, quizler, lablar, projeler, raporlar arasında 4. sınıf olmanın zevkini yaşayacaktı! ertesi pazartesi okula geldi:
-Yaşasın! İnanamıyorum! Olamaz böyle birşey! ... dersinin listesinde adım A çıkmış! Allahım sen nele kadirsin! Ki, ki, ki! Ko, ko, ko! Glu, glu, glu, glu guvakvak!
-Heyy, dur nıpiyorsun? Listeyi ne zaman gördün, nereye asmışlar?
-Aşağıya asmışlar, sonunda kolay bir ders buldum, yaşasın!
-Kusura bakma Hüsam, seni bu rüyadan uyandırmak istemezdim ama, dersin kodunu yanlış okumuşsun! O derse ben de kaydoldum ama malesef morardım! Ufak bir el hareketi canım, önemli değil! Alışırısın! Sen iyisini ... dersine git, sadece 9 kişi kaydolmuş!
Sevinçle hüzünlü bir arada yaşayan Hüsam, o derse kaydolar. Yeni dönem asıl şimdi başlamıştır onun için!
İsmail ALSAÇ ME4

bir iki ek sınav aldım ama maalesef geçen dönem atıldığımı zannettim ve dönem başında KKİM ye kaydımı aldım fakat üzere geldim. Fakat bana acı haberi verdiler ben mezun olmuşum. Yeni yönetmelik falan dediler. Ben bunu an'ayamadım. Bu durumu izah edermisiniz ben mezun olursam nereye giderim ne yaparım. Lütfen bana yardım edin Motor abi.

CEVAP: Sevgili Körfez Yolcusu bir defa benim adım Motor abi değil Motor Hamdi. Dert babasıydı dediyseniz bu kadar da değil. Evladım senin derhal en yakın askerlik şubesine başvurmanı ve sıcak iklimli az bitkili bir yerlere gönderilmeni salık veririm. Bunu da yapamazsan meslek edindirme kurslarına kayıt olman hakkında hayırlı olur. Bunun dışında bu siltundan daha fazla yazıp benim başımı KKİM le derde sokturma. İstersen banka hesabıma gerekli ücreti yatır şahsi cevabımı adresine yollayayım. Hoşca kal

MOTOR HAMDİ dertlerinize cevap veriyor, Motor Hamdiye yazınorunlarınuzun çözümünü yakalayın. ADRES: Motor Hamdi Dert Köşesi- IVME-Mavi Oda

DİZEL MOTORLARDA DOĞAL GAZ KULLANIMI

Yıllar önce doğal gaz hepimizin sadece ismini bildiği fakat somut olarak tanımlayamadığımız doğal bir enerji kaynağı idi. Oysa bugünlerde doğal gaz evlerimize kadar girmiş, havagazına karşı olan üstünlüğü sayesinde toplumuz tarafından benimsenmiştir. Artık dikkatler bu kaynağın doğrudan enerji alanında kullanılmasına çevrilmiştir. Üniversitemizde bu tür çalışmalarda yerini almış, bölümümüzde "Dizel Motorların Doğal Gaz ile Çalıştırılması" konusunda proje çalışmalarına başlanmıştır. Projede görev alan öğretim üyelerimiz Doç.Dr. Demir Bayka, Prof.Dr. Selçuk Yahşi, Doç.Dr. Cahit Eralp ve Doç.Dr. Kahraman Albayrak'tır. Bu Proje'de Ankara Büyükşehir Belediyesi gerekli desteği sağlamış olup, çalışmaların uygulama alanı ise belediye otobüslerindeki dizel motorlardır.

Amerika Birleşik Devletleri Kanada, Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği, Brezilya, Avustralya, Yeni Zelanda gibi ülkelerde benzer uygulamalar vardır. Ancak bu uygulamalar birtakım ayrıcalıklar göstermektedir. Belli başlı farklılıklar arasında özellikle doğal gaz ile çalışacak şekilde değişiklik yapılması, karbüratör ile buji ilave edilmiş olması ve enjeksiyon sisteminin kaydırılmış olması sayılabilir. Projenin en önemli benzerliği dizel motorlarda çift yakıt kullanılarak dönüşümün gerçekleştirilmiş olmasıdır.

Basın organlarında proje ile ilgili haberler yayınlandığı zaman ilk akla gelen muhtemel aksaklıklar olmuştur. Ne varki risk oranı hiçte endişe verici değildir. Günlük hayatta uygulanmasında, alınan güvenlik önlemleri sayesinde özellikle kaza anında tehlike oluşturmamaktadır. Gazın taşındığı tüpler çarpmaya karşı oldukça dirençlidir.

Dizel motorlarda doğal gaz kullanımının en büyük amaçlarından birisi araç mo-

torlarının hava kirliliğine olan olumsuz etkisini azaltmaktır. Doğal gazlı yakıtın kimyasal yapısı ve yanma özellikleri nedeni ile hava kirliliğini önlemede büyük katkısı olacaktır, özellikle istenmeyen bir yanma ürünü olan kurum yok olacaktır. İlk akla gelebilecek sorulardan biri de doğal yanmanın nasıl sağlanacağı olacaktır. Proje çalışmalarında yanma, motorin ile sağlanmaktadır. Motor rölati durumundayken motoru çalıştıracak kadar motorin sürekli kullanılmaktadır. Benzinli ve mazotlu motorlarla kıyaslandığında tam yük durumunda yanma verimi artmaktadır ki bu memnuniyet verici bir sonuçtur.

Araştırma sonuçlarına göre motorda herhangi bir değişikliğe gerek yoktur. İlerde motorda değişiklik yapmaksızın doğal gazın akışını kontrol eden üniteler gibi bazı ihtiyaç duyulabilecek ilave ve adaptasyonların yapılması olasıdır. Şu andaki çalışmalarda motorin dışında yakıt olarak kullanılan doğal gazda hiç bir katkı maddesi yoktur.

Sözü edilen çalışma hava kirliliği ile ilgili olarak bölümümüzde yapılan tek ve ilk çalışma değildir. Geçtiğimiz yıllarda alkollerin yakıt olarak bujili motorlarda kullanımı incelenmiştir. Ayrıca eksoz filtreleri üzerinde çalışmalar yapılmaktadır.

Uğur ETİZ -ME5

(Bu yazıdaki temel bilgiler Doç.Dr. Demir Bayka tarafından verilmiştir.)

Duyarlı Necati uyarıyor...

Kantine alınan gazetelerin bulmacalarını çözen arkadaş. Bulmacaları yanlış çözüyorsun. Ya doğru çöz yada bırak biz çözelim. Bulmaca nasıl çözülür gör.

Lütfen duyarlı olalım, bulmacaları doğru çözelim

MAKİNA BÖLÜMÜ İLKBAHAR FUTBOL TURNUVASI FİNALİ

Bu yazıda 15 Mart 1990 tarihinde başlayan futbol turnuvarımızda oynanan grup maçlarından, yarı final ve final karşılaşmalarından kısaca söz edeceğiz.

Turnuvada 6 takımın iki ayrı grupta yaptığı karşılaşmalar 1 Mayıs 1990 tarihinde başlamıştı. Kırmızı grupta Mastur Bastur, Takımın Adı Yok ve Hamsi Juniors, Mavi grupta ise Dinamo Machine, Mechanic Boys ve Sebat yer almaktaydı. Mavi grupta Dinamo Machine, Kırmızı grupta Hamsi Juniors rakiplerini zorlanmadan yenerek grup birincisi olmuşlardı. Kırmızı grupta Mastur-Bastur averajla ikinci olmuştu. Şike söylentileri duyulan bu grupta Takımın Adı Yok ise averajla elenmişti. Mavi grupta ise Mechanic Boys zorlu bir karşılaşma sonrası Sebat'ı yenerek grup ikincisi olmaya hak kazanmıştı.

Yarı final maçlarından ilkinde Hamsi Juniors Mechanic Boys'u 5-1 yenerek finale kalmıştı. Bu maçta Hamsi Juniors'u yıldız oyuncusu Kazım sakatlanarak oyundan çıkmak zorunda kalmıştı. Diğer yarı final karşılaşmasında ise Dinamo Machine, Mastur Bastur'ı 8-2 yenerek finale yükselmişti. Nihayet beklenen maç gelmişti: Dinamo Machine Hamsi Juniors ile finale kalmıştı. Şimdi maçın kısa bir kritiğini yapalım.

Hamsi Juniors: Göksel (**), Adnan (**), Atilla (***), Levent (**), Hakan (***), Ercan (***), Kazım (****)

Dinamo Machine: Khaled (***), Baran Ö. (**), Baran Y. (***), Kadir (**), Haldun (***), Cüneyt (**), Erdal (**), [Özgür (**)]

Teknik Direktör: Erkan (**)

Hakem: Okan Dinç (**)

Seyirciler: (****)

Bölücüler: (****)

NOTLAR: Hava açık, güneşli, Aşırı sıcak var. II. Nolu sahanın zemini kuru ama yumuşak, top oynamaya elverişli. Final maçını izleyen 53 biletsiz seyirci gişelere hiç para bırakmadı. Final maçını ayrıca Bölüm Başkanımız Sayın Ahmet Üçer ve yardımcısı Sayın Mehmet Çalışkan ile değerli

hocalarımızdan Hüseyin Vural'da izledi.

Maça hızlı başlayan Hamsi Juniors hemen oyunu kontrolünü ele geçirdi. Dinamo Machine ise oldukça heyecanlıydı ve ilk yarı böyle bir atmosferde oynandı. Maçın 17. dakikasında Hamsi Juniors'dan Kazım ceza sahası önünde topa serk vurarak takımını 1-0 öne geçirdi. İlerleyen dakikalarda Hakan'ın ve Cüneyt'in birer topu direktten döndü. Böylece ilk yarı 1-0 bitmiş oldu. Maçın ilk yarısındaki kayda değer olaylardan birisi de bazı bölücülerin pankart açarak sahaya girip maçı aksatmaları olmuştur. Seyircilerden de destek alan bölücülerin pankartta yer alan isteği Makina Bölümünde curve'e CC verilmesi idi.

Maçın ikinci yarısına iyi başlayan taraf bu sefer Dinamo Machine idi. Toparlanmasına rağmen ikinci yarının hemen başında defans oyuncusu Kadir'e çarpıp kendi kalesinde bir gol daha gördü. Böylece durum 2-0 olmuştu. Fakat Dinamo Machine maçı bırakmadı ve golden hemen sonra Baran Yavuz defanstan çıkardığı topa ilerledi ve sağ çaprazdan mükemmel bir vuruşla durumu 2-1 yaptı. Bu golden 6 dakika sonra da Baran Yavuz'un ortasına karambol içinde iyi vuran Erdal takımına eşitliği getirdi. Bundan sonra Dinamo Machine gol kaçırmaya devam etti. Dinamo Machine'de en çok golü atan kaptan Erdal, rakip kaleye gitmekte olan topu çekerek Hamsi Juniors'u mağlubiyetten kurtardı. Daha sonra da gol kaçırmaktan yorulan kaptan maçın bitmesine 8 dakika kala Özgür'le değiştirilerek takımını rahatlattı, ama bu sırada Hamsi Juniors son 15 dakikada Kazım'ın akıllı bir vuruşu ile 3-2 öne geçmişti. İlerleyen dakikalarda takımların çabaları sonucu değiştirmemi. Sonuç olarak daha soğukkanlı ve tecrübeli olan Hamsi Juniors, hırslı ve heyecanlı Dinamo Machine karşısında haklı bir galibiyet olarak Makina Bölümü 1990 İlkbahar Futbol Turnuvasını kazanmış oldu.

Turnuva Komitesi Adına : Erdal SEPETÇİ - ME 4

MAKİNA'DA FUTBOLUN DÜNYA BUGÜNÜ

Bu yıl, makina futbol turnuvası pek hareketli geçti denemez. Evvelki yıllardaki final karşılaşmalarında çok sayıda öğrenciyi ve öğretim üyesini görmek mümkündür. Son 2 yılda azalan bu sayının nedeni nedir? Neden artık makina bölümü futbol turnuvasına ilgi duymuyoruz? Acaba ödevlerin, projelerin, laboratuvarların, lab. raporlarının, quizlerin ve hatta pop-quizlerin turnuvaya olan ilgiyle bir alakası var mı?

1984-1987 yılları arasında yapılan turnuvalarda öğretim üyelerimizden oluşan bir takım da vardı. Bu takımdan isimler: Y. Samim ÜNLÜSOY, Faruk ARINÇ, Rüknetin OSKAY, Hakkı ESKİCİOĞLU ve Mustafa İ. GÖKLER. 1987 yılında seyrettiğim bir maçta Rüknetin Bey oynamıyor ama kalecinin yanından maçı seyrediyor, arada birde aynayanlara espriler yağırdırıyordu. Belki final oynamıyorlardı ama kesinlikle turnuvaya bir renk katıyorlardı. Onları gören öğrencilerin turnuvaya bakış açısı değişiyor ve turnuva daha zevkli bir hal alıyordu. Ama nedense artık o takımdan eser kalmadı. Son savaşı, 1989 yılının ilkbahar turnuvasında, nefis futboluyla Ahmet KAYA idi. Ve 1990 yılı ilkbahar turnuvası, hazırlanmış ve uygulanış açısından bazı küçük hatalar hariç çok iyi, fakat öğretim üyelerinin eksikliği açısından hüsrana yitirdi. Eski turnuvalara renk katan bu in-

sanlar neden artık ilgisiz kalıyorlar? Futbol tükemizde bu kadar popülerken, onlar neden futboldan uzaktalar? Futbol oynamayı unuttuklarını hiç zannetmiyorum. Öyle bile olsa maçları seyrederek, makinada az sayıdaki sosyal faaliyetlerden biri olan bu turnuvaya renk katabilirler.

1984-1985 öğretim yılı ilkbahar dönemi, Makina futbol turnuvasına hazırlık sınıfındayken katıldım. O zaman katılan takım sayısı 34'ün üstündeyken, bu sene 24 takım katıldı. Evet makina mühendis adayları, siz makina mühendisi olacaksınız, makina değil. Bu tip faaliyetlerde bulunup, sporun getirdiği birlik ve beraberliği yaşayabilirsiniz. Sizden fanatik bir taraftar yada bir futbolcu olmanızı istemiyoruz ama bunun yanında makina mühendisliğinden, bir zamanlar okul turnuvasında 128 takım arasından ŞAMPİYON adıyla şampiyon olacak kadar güçlü bir takım çıktığını da unutmamak gerekir.

Turnuvaya bu sene ilgi gösteren öğretim üyelerimizden bölüm başkan yardımcısı Sayın Mehmet ÇALIŞKAN'a, Sayın Hüseyin VURAL'a, Sayın Tuna BALKAN'a ve araştırma görevlisi arkadaşlara teşekkürler.

ERCAN MUTİ ME 4

.....ŞİİR.....

İÇİN İÇİN

Mutlu olmak için duymalısın yaşamı için için.
Hep yeniden doğan güneş, yeşeren doğa,
Sana o kıvılcımı vermek için.
Yaşamı kucaklamalısın;
Ölüm seni kollarına aldığı anda korkmamak için.
Bir zamanlar yaşadığını belgelemek için,
Sevmelisin; sevilme ve hatırlanmak için.
Yaratmalısın; sana verilenleri iade etmek için;
Ama önce tüketmelisin, üretebilmek için.
Ve tanımalısın dünyayı;
Evreni ve insanları birgün tanıtmak için.
Anlamalısın kendince herşeyi;
Günü geldiğinde anlatmak için.
Arada gerçeklere de ulaşırsan eğer,
Bir kenara yaz, bana anlatmak için.

Aslı Gaye AKKOÇ- ME3

ÖĞRENCİNİN AŞKI

Ne olur yanımda
Gülen bir resmin olsa;
Sen söylemesen dahi
Dile gelse de gözlerin
Sevdiğini söylese.
Hislerini anlatsa bana
İncecik, nemli dudakların.
Havralar canlansa hafızamda;
O yerlere tekrar gütek,
Tekrar çıksak yolculuğa.

Geceleyin,
Geç saatlere doğru
Uzun soruları ayıklaşam;
Kısa ve de en kolayını seçsem;
Çözerken
Pek çok kez mola versem;
Önce seni öpsem, sonra devam etsem...

Sınavda bile olsam
Müsaade edermiyim sanırsın
Seni unutturmasına zamanın?

Masamı üçe bölsem;
Ortasında cevap kağıdım,
Uzak köşesinde kimliğim,
Yanıma, az öte me resmini koysam;
Olursa sayet soran;
Aman be hocam!
Bizim Deli Kız, Deli Kız desem...

Sen olmasan dahi
Yalnızlığımı paylaşıp
Uzunca sarı saçın.
Hastalığımda
Yanıbaşımdayla beklese;
Ben ağlarken,
O gülse;
Ne olur yanımda
Gülen bir resmin olsa...

Atıla BEDİR-ME4

??? BİLMECE ???

Birçok rahip adayının bulunduğu bir manastırda, başrahip sabah kahvaltısında şöyle bir konuşma yapmış: "Kardeşlerim, içinizden en az bir iki, bulaşıcı olmayan bir hastalığa yakalanmıştır. Hastalığın tek belirtisi alında oluşan siyah bir lekedir. Eğer bu hastalığa yakalandığınızı anlarsanız hemen intihar etmenizi istiyorum sizden."

Başrahip bu sözlerden sonra manastırdan ayrılır, öğrencilerinin sözünü kesinlikle dinleyeceğinden emindir. Ama bu iş görüldüğü kadar da kolay değildir, çünkü rahiplerin aldıkları eğitim gereği günde sadece üç kez birbirlerini görmeleri mümkündür; kahvaltı, öğle ve akşam yemeklerinde. Fakat birbirleriyle konuşmaları, işaretlemeleri yasaktır. Bu üç karşılaşmanın dışında birbirlerini hiç görmedikleri gibi, kendi yüzlerini görebilecekleri hiçbir malzeme yoktur (örneğin ayna, parlak tepsiler, bir su biriktirici vs.) Kısacası bu rahipler kendi yüzlerini hiçbir şekilde görememektedirler.

Herşeye rağmen 3 hafta sonra, akşam yemeğinden sonra 63 rahip intihar eder. Size öfenlerden kaçının hasta, olduğunu ve hasta olduklarını nasıl anladıklarını soruyorum.

Not: 3 haftanın sonunda intihar eden 63 kişiden önce kimse intihar etmemiş ve ölmemiştir.

*Alında beliren kara leke elle dokunulduğunda anlaşılmamaktadır.

* Bu bilmecede HİÇBİR kelime oyunu yoktur.

Önemli Not: Doğru cevabı ilk bulana Tilya'da karışık Pizza ısmarlanacaktır.

Buldum! Der demez beni bulun !!

Alpar KILINÇ- ME4

Motor Hamdi Meslek Kutsalı
Dikiş-Nakış
Yemek Pişirme
Temizlik
Evet her genç makina mühendisine gereken bu işleri motor hamdi ve melekleri size 44 derste öğretiyor. 4 ciltlik çocuk bakımı ve kız tavlama sanatı adlı ansiklopedi de bedava. Boş verin MS-DOS ve RASCAL lisansı umu. milerine tevazu göstermeyin. Motor Hamdi den şaşmayın. Hayatın gerçekleri Motor Hamdi ve Meleklerinden. Ayrıntı için yazışalım.
Adres: Motor Hamdi- İYME- Mavi Oda- Ankara

BİREYLERİN İLGİ VE İHTİYAÇLARI ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

1989-1990 öğretim yılının, birinci döneminin sonlarına doğru, Eğitim Fakültesi öğrencilerinden Seza Tekek'in bölümümüzde yaptığı bir araştırmanın sonuçları oldukça ilginç. Bu çalışmada, ODTÜ Eğitim Fakültesi'ne bağlı Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Bölümü ile ODTÜ Makina Bölümü ele alınarak, bu iki bölümün öğrencilerinin kişisel istek ve tercihleri bakımından ortalama olarak birbirlerine benzediği hipotezi incelendi.

Araştırma için her bir bölümden seçilen gönüllü 30 öğrenciye, iki şıklı 25 soru içeren "Edwards Kişisel Tercih Testi" uygulandı ve adaylardan, her sorunun iki şıkkından en çok hangisini tercih ettiğini işaretlemesi istendi. Sonuçlar ise şöyle: Hipotezi doğrulayacak şekilde her iki grup da, başkalarının düşünce ve yargılarına saygı gösterme; yardıma koşma, ihtiyacı olana yardım vetme; karşı cinse ilgi duyma yada karşı cins tarafından etkilenme; düzen; değişim; otorite kurma; kontrolü ele alma; başkalarının kibirini kırma; kendi kendini idare edebilme tercihlerini ortaya çıkaran sonuçlar verdiler. Fakat, hipotezin aksine, Rehberlik ve Danışmanlık öğrencilerinin agresif davranışlar ve kendilerine ilgi gösterilmesi; Makina öğrencilerinin ise, başarı; kendini gösterme; sosyal ilişkilere girme; tahammül ve sabır konularında baskın sonuçlar verdiği gözlemlendi.

Seza Tekek'in araştırmanın sonunda yazdığı raporunda yapılan araştırmaların, teknik konularda öğrenim gören öğrencilerin düzen, başarı, başkalarının düşüncelerine saygı ve sabır konularında baskın olduğunu gösterdiği belirtilmiş. Ayrıca mühendislerin kişilik özellikleri üzerine geçmişte yapılan araştırmaların sonuçlarına göre, mühendislerin genelde diğer bireylere kıyasla; başarı elde etme, kontrolü ele alma ve otorite kurma, sabır ve dayanma gibi davranış ve ihtiyaçlarının; sosyal ilişkilere girme yardıma koşma, kendilerine ilgi gösterilmesi ve karşı cinse ilgi duyma gibi davranış ve ihtiyaçlarından

baskın olduğu görülüyor.

Raporun tartışma kısmında, Seza Tekek şu sonuçları çıkartmış: Rehberlik ve Danışmanlık öğrencileri için, kendilerini ve diğerlerini anlama, kendileriyle toplum arasında ilişki ve bunun değeri, kişiliklerinde önemli rol oynuyor. Ayrıca akranlarına ya da belirli kişilere bağlanma ihtiyaçları da gözlemlenmekte. Bu öğrenciler, Makina Bölümü öğrencilerine kıyasla, insan ilişkilerinde daha fedakar yaklaşımlar sergiliyorlar. Buna karşılık; test sonucunda ortaya çıkan saldırganlık dürtüsü, meslekleri açısından bu bölüm öğrencileri için bir değer taşımamakta. Makina Bölümü öğrencileri ise, başarıya ve çalışmaya daha çok yönelmiş olup, amaçları, genelde seçtikleri meslekte başarılı olma şeklinde. Seza Tekek raporunda test sonucunda Makina öğrencilerinin, Rehberlik ve Danışmanlık'taki öğrencilere göre sosyal ilişkilere girme konusunda daha baskın olduğunu ortaya çıkmasının şaşırtıcı olduğunu belirtiyor. Buna sebep olarak, Makina öğrencilerinin akranlarıyla ve diğer bireylerle, sosyal ve psikolojik çevrelerinde ilişkilere girme konusunda daha sıkı bir ihtiyaç içinde olduğunu ve bölüme girdikten sonra, bu ihtiyacın artmış olabileceğini gösteriyor. Son olarak da, yine Makina öğrencilerinin kendilerini gösterme ihtiyaçlarının baskın olmasının, beklenen bir sonuç olduğunu belirtiyor.*

Cem Kendi ME-4

ELEMAN ARANIYOR

18 yaşından gün almamış askerliğini yapmamış ağziyla kuş tutarken, eliyle çizebilen yetenekli çizerlerin en yakın İYME'ciye başvurması rica olunur. Tüm başvurular cevaplandırılacak olup ücret tatminkardır.

BİZ İNSANLAR DA OLMASAK KİM DÜŞÜNECEK BU DÜNYAYI?

Uzun yıllar önce, insanoğlu ateşi ilk keşfettiğinde, bunun ileride neler yol açacağını ne kadar düşünse 20. yy'ı gözlerinde cıvıltırmazdı herhalde... Bizlerde o ilkel çağlardaki kaşiflerin heves ve heyecanı içinde evrenin karanlık köşelerini biraz daha aydınlatmaya çalışırken gezegenimizin bundan asırlar sonraki halini pek gözümüzün önüne getiremiyoruz. Bilim kurgu ustaları bile şöyle 3000-4000'li yılları pek geçmiyorlar, haksız da sayılmazlar aslında...

İnsanın en büyük özelliği, hayvanlarda sadece genetik olarak gerçekleşen, kuşaktan kuşağa birtakım bilgilerin aktarılması olayını doğrudan ve dolaylı iletişim yolları ile de gerçekleştirmesiydi. Bunu sağlamak için önce işaretler kullanıldı, sonra dil ortaya çıktı, sonra yazı, daha sonra ise kullananların bile her inceliğini bilmedikleri makinalar çıktı ortaya. Çünkü toplumsal yapı değişti, bilgi birikimi o kadar fazlaladı ki, her konuda çok sahibi olabilmek insan beyninin kapasitesini aştı. zaten hiçkimsede böyle birşeye kalkışmak niyetinde değildi. Eee ne de olsa insan bütün bu teknolojiyi yaratarak sadece kendi rahatını düşünmüştü. İşin başlangıç noktası bu iken sonucun başka ne olması beklenebilirdi ki?

İlkel insan opanın ucuna taşı bağladığında elindeki şeyin en olduğunu bilebiliyordu en azından. Oysa 20.yy insanı arabasına bindiğinde ne dakikada 4000 defa kıvılcım saçan bujileri düşünebiliyor ne de frene bastığında uyguladığı hidrolik basıncı, o sadece gaze bastığında arabanın hızlanacağını, frene bastığında da duracağını bilebiliyor. Çünkü işin geri kalan kısmı onun için gereksiz detaylardan başka birşey değil. Bu anlatıklarım 20.yy insanına yapılan bir suçlama değildir. Sadece bilim ve teknolojinin nasıl değişik boyutlar kazandığını görüntülemeye çalışıyorum.

Evet, teknoloji tüm hızıyla ve kontrolsüz bir şekilde ilerlerken bir grup insan ortalığın kirlendiğini farketti. Aca-ba bu insanların, babalarının, dedelerinin, atalarının, atalarının ataları da saatlerce çabadan sonra ilk defa yapay olarak aştı yakıldığında "Yahu söndürün şunu havayı kirlitiyorsunuz." mu dediler. Yoksa zamanın akışı esnasında insanların bu kirlenmeye daha fazla tahammül edemeyecekleri bir noktaya mı gelindi?

Şüphesiz öyle oldu ve insanoğlu ateşle oynamanın tek-likeli olduğuna birçok defa tanık oldu, önce elini yaktı... sonra gökyüzünü kara bulutlar kapladı, asit yağmurları başladı, nükleer reaktörler havaya uçtu, ozon tabakası delindi... Oysa başlangıçta herşey insanlar için değildi mi? Günümüzde de herşey insanlar için yapılmıyor mu? Savaşlar, yeni icatlar, en son model bilmem neler hep bizim iyiliğimiz için değil mi? Çevreciler bile doğadan çok insanların düşünmüyorlar mı? Doğanın tanımını yapan da insan değil mi? Yani insan nesli tükenecek olsa şu güzelim dünyaya ne olacağı kimsenin umurunda bile değil; üzerinde insanların yaşamadığı bir dünyada radyasyon, kirlilik, asit yağmuru veya delik bir ozon tabakası kimseye dert olmazdı herhalde.

Çok dikkatli bakıldığında, insanların en azından bir bölümünün diğer canlı türlerini de düşündükleri gözlenebiliyor. Oysa deve gibi dinazorlar ve daha nice bitki türleri bu dünyayı birdaha geri dönmek üzere terke-

derken çıkıpta, "Ey arkadaşlar bu canlıların soyunu koruyalım" diyebilen kimse yokmuş ortarlarda. Şimdilerde ise anlaşılması zor-bir tükenen soyları koruma peruerlik başlamış. Yoksa insanlar ekosistemi korumaya mı çalışıyorlar? Ama doğanın en vazgeçilmez kuralı da güçlü olanın yaşama şansının daha fazla olduğu değil mi? Yoksa insan varolan bir dengeyi bozduğunu mu farketti? Pekiyi ama insan da doğanın bir parçası değil mi? Yoksa bu çevre korumacılık insanların yaptıklarından ötürü geçte olsa duydukları bir sorumluluk güdüsümü? Kendilerini Tanrı'ya affettirmek için uydurdıkları bir yalan mı?

Bir yandan tüten deve bacalar bizi zehirlerken, bir yandan genetik uzmanları bilim uğruna yarattıkları ucubelere patent alırken bu çevre koruma hareketlerinin ciddiyeti ne olabilir? İnsan doğada yürürken hiç düşünmeden üstüne basıp geçtiği o çimlerin, şehrin ortasına ekildiklerinde üstüne "Çimlere Başmayın" yazmanın ne gibi bir anlamı olabilir?...

Bu paragrafta, onca dağılan bu konuyu toparlamamı bekliyorsunuzdur. ama yanılıyorsunuz. Ben sadece doğa-insan etkileşimini bir "optimization" meselesi olduğunu söylemekle yetineceğim. Evet onca kargaşadan sonra hepimizin sınavlarda ve projelerde sık sık karşılaştığı ve mühendisliğin "assumption" dan sonra gelen en vazgeçilmez kuralı: "optimization".

Doğanın korunması için sürdürülen çevre koruma hareketleri, yangın çıkan bir apartman dairesinden itfaiye edilen bir telefondan başka birşey değildir ve yangını söndürmek için yeterli olmaz. Yangını söndürecek olanlar ise yine bilim adamlarıdır. Ve bu kez iş şansa bırakılmamalı, ipin ucu kaçırılmamalıdır. Tüm insanlar çevre korumayı manevi olarak destekleyebilirler, ama bu konudaki en somut gelişmeler yine bilimle uğraşanlar tarafından gerçekleştirilecektir. Ama unutulmamalıdır ki amaç, insanlı yada insansız doğayı korumak olmalıdır, aksi takdirde bugüne kadar yapılan birçok şeyin yanlış olduğunu söylemeye dilimiz varmaz. Nasıl bir ailede en büyük kardeş diğerlerinin sorumluluğunu üstleniyorsa düşünen tek varlık olarak bu dünyanın sorumluluğu da bizlere yüklenmiştir. Şu veya bu şekilde, üstünde yaşadığımız için değil, sadece varoluşu için korumalıyız bu gezegeni.

Değerli okuyucu, bunu sen de yapabilirsin: Nasıl 6 yaşındaki bir çocuk yürürken karnalara başlamaya özen gösteriyorsa, bir yetişkin de yaptığı her işte: "Ne yapıyorum, Kimin için yapıyorum, Nasıl yapmalıyım" sorularını kendi kendine sorabilirse bu iş olur. Aksi takdirde başladığımız yere geri dönmek ve en kötüsü başlangıç noktasını hatırlamak gibi bir sorunla karşılaşabiliriz, ve eğer dünyanın ömrü yeterse daha defalarca ateşi keşfeder insanoğlu hem de ne için keşfettiğini bilmeden.

ALPAR KILINÇ- ME 4

ALKADRAS PARTİ

Geçen sayımızda haberini verip duyurusun yaptığımız Bölüm partimiz epey ilgi topladı. Burada onunla ilgili gelişme ve haberimizi veriyoruz. Partileriniz bol olsun...

Bir gece yarısı midterm'ü sonrası

- Lütfen şu güneşin batışına bakar mısınız!

- Abi, çok iyi yaaa!

- Şurda bir müziğimiz eksik. Mlet diyorum ki 210 sonrası arabaları çeksek şuraya, müziği de açıp güneşin batışını güzelce bi seyretsek.

İşte böyle başladı, ama bu hayal ne 210 midterm'ü ne de finali sonrası gerçekleşemedi. Ancak bu bir kıvılcım oldu ve hayalimizin boyutları değişti. Neden bölümümüzde bir parti düzenleyip her anımızı paylaştığımız insanlarla güzel anlar da paylaşmalıyım. Olayın boyutlarını büyütmecektik ve böylece de bu çok zor ve zahmetli bir iş olmayacaktı, kendi çapımızda birşeyler yapacaktık.

"Assume that there will be given small parti in ME building" yaklaşımla işe giriştik. Doğrusu planlar yapıp, hayaller kurarken bizi bu denli zorlayacağını düşünmemistik. Ancak müzik, ışık, süs ve panayır assumptionları da birbirini izledi ve bizim başta "neglect" dediğimiz pek çok faktör aslında hiç de negligible olmadıklarını ispatladı. Biz daha kimin neyi yapacağına karar veremeden zaman akıp geçti ve parti projesi teslimi yaklaştı. Bu ana kadar tek somut girişimimiz olan dilekçeye de rektörlükten henüz cevap alamamıştık. Bu çok sorun değildi çünkü önümüzde üç koca günve nerede kullanacağımıza karar veremediğimiz dokuz metre beyaz kumaşımız vardı.

Parti zamanı yaklaştıkça hala cebimizde dolaşan biletler bizi rahatsız etmeye başlamıştı. Ancak bundan daha fazla rahatsız edici olan insanların bizim bölümde yapılacak bir parti düşüncesine yaklaşımlarıydı. Şöyle ki çağırdığımız insanlar partimizde erkeklerin çoğunlukta olacağını düşündükleri için amacımıza ulaşamayacağımızı ima ettiler. Bu sözler bizi bir yandan sinirlendirirken bir yandan da düşündüğümüzden daha iyi bir parti gerçekleştirmeye yöneltti. Bu arada tüm umutsuzluklarımızı bize unutturan anlar da yazıyorduk;

- Millet, sakın olun ama, ben bir bilet sattım.

- Olamaz, bunu kutlamalıyız

Panik olma zamanın kısalmasıyla doğru orantılı olarak artıyordu. Kendi okulumuzun müzik aletlerini almak için bile günlerce rektörlüğe ve bölüm başkanlığına taşındık.

Kaldı ki içerinin disco ışıklandırması ve ses düzeni daha büyük sorun oldu. Deneyimsizlik ve kandırılma endişesi ışık ve ses düzenini yapacak şirketi bulmamızı güçleştiriyordu. Sonunda iyi olduğunu duyduğumuz bir şirketle anlaştık. Ancak bu şirket de partiden bir gün önce fiyatı nerdeyse bir misli artırdı. Bunların hepsine deneyim deyip moralimizi bozmadan devam ettik. Bu arada istekli bir arkadaş da içki işini üstüne aldı. Böylelikle sadece gri duvarlarımızı sevimli bir hale getirme işi, ilan ettiğimiz panayırın organizasyonu ve çalacak grupların düzenlenmesi kalmıştı.

Doğrusu süsleme işi parti hazırlıklarının en zevkli kısmıydı. Önce Ulus'ta süs olabilecek herşeye saldırıp, aldık. Elimizde ne olduğu ve ne yapacağımızı bilmediğimiz bir sürü parlak kağıt ve ip olmuştu. Tabii boyalar ve balonlar da! "Uçuş serbest" deyip işe giriştik sonuçta bölümün içi de dışı da tanınmayacak hale gelmişti.

Herşey hazır derken son gece panayıra katılacak arkadaşların vazgeçtiğini öğrendik, çalacak gruplardan biri de glemeyeceklerini bildiriyordu. Pek vaktimiz olmadığı için kısa süreli bir panik yaşadık ve arkadaşlarımıza mahcup olmamak için tün olanaklarımızı kullanıp "bir şeyler" ayarladık ama sonuçta "iyi birşeyler" yapabildiğimizi görüp sevindik.

Parti günü de çok aksilik çıktı. Öyle ki biz partiyi yaşayamadık. Ama gülen yüzler, parti sonrası teşekkür eden insanlar ve mavi odamızın yeni masa ve sandalyeleri (parti parasıyla aldığımız) bize yorgunluğumuzu unutturdu.

Bu parti herhangi birşeyi ispatlamak, ya da hep yakındığımız iletişimsizliği bir anda ortadan kaldırmak için yapılmadı. Ancak bir adım olduğu da yadsınamaz.

Bizim daha başka hayallerimiz de var ve biraz zorlayınca elde edebileceğimiz pek çok da olanağımız; yeter ki çaba sarfetmeyi göze alalım.

Bu yazı aracılığıyla partimizin gerçekleşmesinde çok büyük destek gördüğümüz Sayın Mehmet Çalışkan'a ve bölüm başkan sekreterimiz Sayın Gülay Sadık'a da teşekkür ederiz.

DOYAMADIM

Bir çift genç gördüm ki nihimde, kumrular gibi.

Ötekisi içindi herbirinin nefesi, Öziem, tutku, his; Akıl mı? O da neşil. Yüzlerdeki tebessüm sevginin ifadesi.

Atilla BEDİR

grupta bir dersten kaldığınızda, değiştirme imkanı yoktur. Şimdi tüm dersler teknik seçmeli olduğunda bir dönem kaldığınız dersin yerine, diğer dönemde başka bir ders alıp geçebilirsiniz. Sonuç olarak, biz birinci sistemden kaçındık, bize sakıncalı göründü, ayrıca öğrencilerimizle olan ilişkilerimizi de zorlaştıracaktı.

Bu sistemi seçtiğimizde de dikkat ederseniz size bir anket yaptık ve değerlendirdik. Ben burada öğrencilerin duyarsızlığına serzenişte bulunacağım ve parantez içinde şunu da söyleyeyim, bu yönetmelikte belki de sizin farkına varmadığınız bir nokta var, öğrenciyi sorunlarına sahip çıkmaya zorluyor. Eğer öğrenci sorunlarına sahip çıkmazsa, akademik gelişmesini kendisi izlemeye çok olumsuz sonuçlarla karşılaşır. Benim kafamda bu yönetmelikle ilgili en büyük sakınca budur. Geçen yıl bir yönetmelik değişikliği oldu. Onunla ilgili olarak bir hazırlık yaptım ve öğrencilerin dolduracağını tahmin ederek üç gün arka arkaya G-Blok Anfilerinde öğlen saatlerinde, eski (yeni) yönetmeliği tanıtmak için toplantılar düzenledik. Orada bölüm başkanı, ben ve Öğrencilerle İlişkiler Komitesi üyelerinden başka, saydık on-onbeş öğrenci vardı, ilgi göstermediler.

Bu konu birazcık çapraşık, aklıma geldi çünkü öğrencilerimiz bu ankete de gerekli ilgiyi göstermediler. Ama yine de anket nelere ihtiyacımız olduğunu bize kabaca gösterdi. Örnekler vereyim; "401 Internal Combustion Engines" dersini ankete katılanlardan 105 kişi, "425 Automotive Engineering" dersini 112 kişi, "440 Introduction to Numerical Programming" dersini 87 kişi istemiş dar boğaz olan derslerden örnekler verdim. Benim bildiğim kadarıyla sizi en çok rahatsız eden bu derslerdeki sınırlandırmalar oldu.

"Peki bundan faydalanarak, biz de ne yapabiliriz?" dedik. Şimdi bir 'talep' var bir de bizim buna vereceğimiz 'arz' var. 'Talep' ortada ama bizim iki tane otomotiv grubu açmamıza imkan yok çünkü o öğretim üyesinin bölümünde vereceği bir başka dersi daha var. Benzer şekilde 401 dersi, gerçi iki grup açıldı ama orada da üç grup açmamız olanaksız. Yine öğrencinin çok istediği 440 dersinde de öğrencinin bilgisayarla yapacağı iş çok ve bizim bu kadar bilgisayar olanlığımız yok. İki grup açmamıza rağmen 100 civarında bir öğrenci alabildik. Şunu anlatmak istiyorum; böyle bir anket yapsak bile isteklere bire bir karşılık bulmamız oldukça güç.

Bu dönem, 2-11 Ocak tarihleri arasında ön kayıt yapılacak. Öğrenci gelecek dönem için derslerini daha önce seçip yazacak. Böylelikle bizde de birtakım ders listeleri veya talep durumu oluşacak.

Biz bu ankette bir şeyi hatalı veya eksik yaptık. Bu derslerin yanına olanaklarımızı da yazmalıydık. Örneğin "401 dersinde iki grup açılacaktır, alınacak öğrenci sayısı 100'dür." Öğrencinin bu açıklamaya göre kendini ayarlaması mümkün olabilecekti. Bu açıklamaları da ankete yazsaydık ortaya daha doğru bir yapı çıkardı, bu yapıyla biz de elimizden geldiği kadar öğrencinin isteğine cevap verecek bir sonuç alabilirdik. Şu anda lisans komitesinde ilk yapacağımız şey bir sonraki dönemde sizin karşınıza, bütün hatalarını gidererek olmasa bile, bugün yaptığımızdan daha doğru bir seçme yöntemiyle çıkmaya çalışmak olacak. Ayrıca derslerin yanına da kontenjanlarını, kontenjan sözünü sevmiyorum, kaç öğrenci alabileceğimizi ve sıralama koşullarını da yazmak istiyorum.

- Bazı derslerde dar boğazdan, yani istek fazlasından bahsettiniz? Neden bu derslere ilgi böylesine yoğun?

- Bunun biz farkındayız; "Neden herkes motorla otomotivi seçti!". Siz çok uyanık ve akıllı çocuklarsınız, her ne kadar bana göre diğer işlerinizde çok uyanık davranmayıp da derslerinize de az çalışıyor gibi görünüyorsanız da, güncel şartlara uymakta üzerinize yok. Gazeteleri izliyorsunuz, şu anda makina mühendisliğini ilgilendiren bütün büyük yatırımlar otomotiv alanında yapılıyor. Türkiye'nin Ağustos 1990 ayı içinde yaptığı 2.3 milyar dolar ithalat içinde otomobil için ödenen 1 milyar dolara yakın bir para. Doğal olarak bunları gören öğrenci diyor ki "ben burdan üç gün sonra mezun olduğumda otomotiv sanayi benim için en iyi iş yerleri olacak". Bunun içinde yanlış çok fazla, yani bizim "ME 401 IC Engines" dersini alarak hemen motor yapmanız diye birşey olamaz. Bir otomotiv fabrikasında hiç zannetmeyin ki sizden, hele bizim gibi teknoloji transferiyle, patentle çalışan bir otomotiv sanayinde, "Automotive Engineering" dersinde aldığınız bilgiyle "Askı Sistemlerin" tasarımını yapmanız istenecek. Gerçekte, bazı tezgahlar ve aparatlar gelecek ve siz onları kurup çalıştıracaksınız, sizin oralarda "Production Engineering" bilgisine daha çok ihtiyacınız olacak. Bu fabrikalarda üretim, kalite kontrol ve bakım-onarım ile ilgili mühendislere daha fazla ihtiyaç olacağı kanaatindeyim.

SÜRECEK

İVME de yayınlanan yazıların hepsini beğeniyor musunuz. Damianıza basarı yazılar oluyor mu? Yada destekledikleriniz var mı? Yazın yazışalım hep beraber üretip hep beraber okuyalım. Paylaşalım.

Adres
İVME - MAVİ ODA

Duyarlı Necati der yeni bir kampanya. Akşam sınavları için Madenci Şapkası kullanalım. Böylece elektrik kesilmelerinden etkilenmeden sınavları kesintisiz bitirebilir evlerimizde sağ salım dönebiliriz. Sınavları elektrik kesilmelerinden ötürü ertelemeyiz. Lütfen duyarlı olalım, akşam sınavlarında lambaları bariz takalım.

GO Oyunu Türkiye'de, Hem de ODTÜ'de

Go oyunu bilinen en eski oyunlardandır. Antik çağın başlarında Çinliler tarafından oynandığı bilinmektedir. Daha sonra M.S. 735 yılında Japonya'da yayılmış ve 12nci yüzyıldan beri günümüz kuralları ile oynanmıştır. Japonlar zamanla oyunda daha ustalaşmış, Çinlileri geride bırakmışlardır.

4000 yıllık bir geçmişe sahip olan ve ilkel gibi görünen bu oyunun, günümüz insanının beyin kapasitesini zorlaması oldukça ilginçtir.

13.yy başlarında Go, Samurai'lar arasında çok popüler bir oyun olmuştur. Yine aynı dönemde şairler ve yazarlar oyunu birçok eserlerinde konu olarak almışlardır. Go oyununun daha geniş halk kitlelerine hitap etmeye başladığı 15.yy'da, çiftçiler, tüccarlar, sanatçılar ve rahipler arasında usta Go oyuncuları çıkmıştır. Bunlar Go oynamaları için İmparatorluk sarayına da davet edilmişlerdir.

Go'nun öğretildiği ilk resmi okul Hideyoshi tarafından kurulmuş fakat fazla uzun ömürlü olmamıştır. Daha sonra Iyeyasu ikinci Go okulunu açmış ve kendisi 1603 yılında Shogun olmuştur. Tahttan inişinden hemen sonra da Go Akademisi kurulmuştur.

Akademi Go oyuncularının seviyelerinin belirlenmesi için bir sistem oluşturmuştur (Karate ve Judo'daki kuşaklar gibi). Günümüzde Go oyuncularının seviyeleri 1.DAN'a (Siyah Kuşak) kadar 30 KYU ile bölünmüştür. DAN seviyeleri ise 9.DAN'a kadar çıkmaktadır. KYU'ların sayısı oyuncu gelişme gösterdikçe azalır. Yani oyuna yeni başlayan bir kişi 30.KYU'dadır, en yüksek seviyeli oyuncu ise 9 DAN'dadır.

Oyun Hakkında

Go derin felsefesinin yanı sıra iyi bir zeka oyunudur. Hafızayı canlı tutar ve geliştirir, öyleki usta bir oyuncu oynadığı 200-250 hamlelik bir oyunu daha sonra tek başına canlandırabilir. İnsan Go oynarken sadece mantığını kullanarak karar vermez, bizleri insan yapan duygularımızda oyundaki rolü büyüktür. Go tahtası, iki oyuncu arasındaki zihinsel bağdır; onların hislerini ve karakterlerini sergiler.

Bu sebeptendir ki bilgisayarlar sadece 13.KYU seviyesinde Go oynayabilmektedirler. Uzmanlar bilgisayarların hızlarının 100 kat artırılması halinde 1 DAN seviyesine erişebileceklerini söylemektedirler.

Go oyunu insana, bir bütünü görmekteyken o bütünü bir noktaya konsantre olabilmeyi öğretir. İyi oynamanın yanı sıra sabırlı olmak, Go'da başarıyı destekleyen önemli bir etkidir. Avrupa ve Amerika'da Go Federasyonları ve birçok Go kulüpleri vardır. Federasyonların çalışmaları daha tanıtıcı ve yoğundur. Kulüpler ise daha çok oyuncuların beraber olabildikleri ortamı sağlamaktadır.

ODTÜ Go Topluluğu

Türkiye'de konu ile ilgili tek kuruluş ODTÜ Go Topluluğudur. 1988 yılında kuruluş çalışmalarına başlanan Topluluk, nihayet 1990-91 öğretim yılında 9.yurttaki odasında faaliyetlerine başlayabilmiştir. Birçok malzeme eksikliğine rağmen ki bunun sebebi Türkiye'de Go takımı bulunmadığıdır, Go oyununa olan ilgi umut verici bir şekilde artmaktadır.

Diğer Topluluklardan farklı yanı, öncelikle tanıtıma önem vermesidir. Çünkü öteki topluluklar zaten var olan bir olayla ilgilenenleri bir çatı altında toplamayı amaçlamaktadırlar, oysa Go oyunu Türkiye'de hiç bilinmemektedir.

Uzakdoğu kültürü ile ilgilenen ve Go'yu merak eden herkesin Topluluğun çalışmalarına katılmasını dileriz.

Alpar KILINÇ ME-4

SON SINIFLAR ! İLGİNİZE... BİLGİNİZE...

Yıllık komitesi kurulum aşamasında. 12 Kasım günü ilk toplantı yapıldı ve genel olarak çalışmaların nasıl yürütüleceği tartışıldı. 1990-1991 öğretim yılında mezun olacakları, 1987-1988 öğretim yılında bölüme başlamış olanları ve yıllıkta yer almak isteyen herkesi ortak çalışmaya çağırıyoruz.

İşlerin organizasyonunu üstlenmeye gönüllü olanlar komiteyi oluşturacaktır. Ancak şu unutulmamalıdır ki, yıllık içinde yer alacak herkesin ortak ürünü olacaktır. Bu konuda duyarlı olmanızı ve komitedeki arkadaşlarınıza yardımcı olmanızı bekliyoruz. Yıllık yazılarımızı yazmaları için en yakın arkadaşlarımızla karakter atma talimferi yapmanın; olduğumuzdan daha fiyakkalı görünmek istediğimiz fotoğrafları çektiğimiz; birbirimizin ve hocalarımızın incilerini bir köşeye not etmeye başlamamız tam zamanı! Üzerinde durulması gereken başka bir nokta: maliyet. Ne kadar fazla reklam bulursak, o kadar güzel ve ucuz bir yıllık basabilir ve nefis bir gece düzenleyebiliriz. Bu yüzden bu konuda da aktif olmanız ve reklam bularak ekonomik destek sağlamanızı bekliyoruz. Ayrıca her türlü önerilerinize açığız. İyi çalışanlar fahri komiteci olacaktır.

NOT: Lütfen panoları takip edin. Toplantı zamanları duyurulacaktır.

SÖYLEŞİ

ODTÜ Mak. Müh. Bölümü Başkanı Sayın Prof.Dr.Rüknettin OSKAY ile Söyleşiyi bu sayımızda yayınlamaya başlıyoruz. Söyleşi grubundan Cem Kendi ve Gülden Alkoçoğlu'nun yayına hazır hale getirdikleri bu söyleşinin devamını gelecek sayımızda bulacaksınız. (24.10.1990)

- Sayın Oskay, sizi yeni görevinizden dolayı tebrik ederiz. Bize kısaca kendinizden bahsedermisiniz?

- Teşekkür ederim. 1947 yılında İstanbul'da doğdum. Babamın asker olması nedeniyle ilkokulu, Türkiye'nin dört bir tarafında okudum. Adana'da başladım, İstanbul'daki iki yıldan sonra ilkokulu Erzurum'un Tafta Köyü'nde beş sınıfın birlikte okuduğu bir köy okulunda bitirdim. Bu öğrenim devresi benim için çok önemli ve yararlı bilgilerin öğrenildiği ve yaşamımın her evresinde anımsadığım yıllar olmuştur. Bu ilkokul ve yaklaşık iki yıllık öğrenim dönemi kişiliğimin oluşmasında ve eğitim-öğretim faaliyetlerine ilişkin ilgimin şekillenmesinde çok etkili olmuştur. Ortaokul ve liseyi normal devlet okullarında okudum. O yıllarda Türkiye'de öğrencilerin orta öğretimden başlayarak gruplara veya sınıflara ayrıldığı bir sistem yoktu, hemen herkes aynı, ancak bugünkünden çok daha düzeyli ve nitelikli devlet okullarında okuyordu.

1964 yılında Orta Doğu Teknik Üniversitesi'ne girdim. Lisans ve Lisansüstü öğrenimimi burada gördüm. Evliyim, iki çocuğum var. Yaptığım işi çok seviyorum ve öğretim üyeliğinin bir yaşam biçimi olarak benimsemesi gerektiğine, öğrencilerin çok sevilmesi gerektiğine, iş ayırdetmeksizin bu kuruma yapılacak her türlü katkının-ki bir ağaca bakmaktan en iyi araştırmayı yapmaya kadar, bir yer vardığına ve yararlı olduğuna inanıyorum.

- Peki, efendim ODTÜ sizin zamanınızda da gözde bir okul muydu? Neden ODTÜ'yu tercih ettiniz?

- Ben üniversite sınavına girdiğim zaman (1964), sınav iki parçalıydı, bir genel üniversiteler sınavı, bir de Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nin sınavı vardı. Ben genel üniversiteler sınavında Siyasal Bilgiler Fakültesini istemişim ve orayı kazanmışım. Evimiz Siyasal Bilgiler Fakültesi'ne yakındı, sosyal ortamı çok iyi olan bir okuldu. Ben de lisedeyken gidip onların kütüphanesinde ders çalışırdım; orada spor yapardım; konserleri olurdu, gidip izlerdim.

Orta Doğu Teknik Üniversitesi yeni açılmıştı, en azından Türkiye'de çok tanınan bir okul değildi. Zannederim hazırlık okulu bizden bir veya iki dönem önce açılmıştı. Ondan önce, bu okula İngilizce bilenler girebiliyorlardı. Türkiye'de bugünkü kadar çok yabancı dilde eğitim yapan orta öğretim kurumları olmadığını düşünürsek olursanız, sonuçta bu okul, gayet açık söyleyeyim, Türkiye genelinde bakıldığı zaman, kendine kapalı bir okuldu.

İşte, Siyasal Bilgiler'i istemişim, orayı kazanmışım ve kendi seçimim olsaydı herhalde onu isterdim. Ama ailem gelen yol göstermenin sonucunda ben ODTÜ'ye girdim. Sonraları da yaptığım şeylerden memnun oldum.

- Öğretim üyesi olmaya nasıl karar verdiniz?

- Lisans öğrenciliği sırasında, öğrenci asistanlık diye bir kurum vardı. Ben üçüncü sınıfta iken Matematik Bölümü'nde öğrenci asistanlığı başladım. O zaman, bugünkü araştırma görevlisinin yaptığı problem saati, ödevlere bakma, ödevleri hazırlama, sınavlarda gözcülük yapma gibi işlerin hepsini yapardık. Ben hem Tübitak'tan burs, hem de öğrenci asistanlık maaşı alıyordum. İkisi bir araya geldiğinde, elime bağımsız yaşayabilecek bir para geçebiliyordu. Bu işleyiş, çalışmayı ve ilerde akademisyen olmayı çok teşvik edici bir unsurdu, okulda çok rahat okudum. Bu yalnız bana da sağlanan bir ayrıcalık da değildi. Şu anda burada öğretim üyesi olup, gördüğünüz insanların tahmin ederim yüzde doksanı, üçüncü sınıftan itibaren, üniversitedeki eğitime katkıda bulunmaya başlayan, bu işleri öğrenen, en azından bilgisini ve yeteneğini öğrenciyken test edebilen ve edilen bir uygulamanın içindeydi.

Sonuç olarak, bunlar bizim açıkçası şanslı olduğumuz taraflardı. Daha sonra, Y.Lisans ve doktora öğrenimimi bu Bölümde yaptım. Bunun doğal olarak, iyi yönleri ve kötü yönleri de var. Ben çok genç evlenmişim. Y.Lisans yaparken bir çocuğum vardı. Eşimle ve oğlumla beraber yurt dışına gitmekten oldukça çekinmişim bu nedenle lisansüstü öğrenimime burada devam ettim. Zaman zaman bunun eksikliğini hissedirim. Çünkü insanların farklı eğitim kuruluşlarını, farklı sistemleri görmeleri gerekli.

- Sayın Oskay, bu sene hem okul hem de bölüm çapında büyük değişiklikler gerçekleştirildi. Bu değişikliklerde payınız nedir ve bu yeni uygulamalar için ne düşünüyorsunuz?

- Benim şu anda yaptığım işin, geçmişte yaptığımdan çok farklı olduğunu zannetmiyorum. Bu biraz daha fazla yetki veren, sorumluluk veren bir iş. Benim kendi adıma belirgin ve övünülebilecek hiçbir özelliğim yoktur. Ama bir tane özelliğim var ki, ben bu üniversiteyi çok severim. Bazen beni rahatsız edecek kadar da sevmiş olabilirim. Bunun sonucunda da bu toplumda (Üniversite'de) herşeye karşı her zaman duyarlı davranmışımdır.

Değişiklikler dediğiniz, tahmin ediyorum, yönetmeliklerle ilgili ve lisans programı ile ilgili olan değişiklikler. Bence en önemlileri bu ikisi. Her iki değişiklikte de, tahmin ederim, bölümde görev gereği en çok katkısı olan kişilerden biriyim. Yeni lisans programının hazırlanmasıyla ilgili olan bütün çalışmanın içinde başından sonuna kadar yer aldım. Bir miktar çekincelerim var, şöyleşine: Yeni yapacağımızın öncekinden iyi olup olmayacağı yolunda

kesin bir yargım yok. Ancak, eskisiyle ilgili eleştirilerimiz-kaygılarımız vardı. Örneğin, eğitimin giderek medreselerdeki kıraata benzediğinden kaygılandık. Yani şöyle ki, benim anlatacağım herşeyi öğrencilerde dinleyecekler, benim anlattıklarımı öğrenecekler, bu iş bitecek. Bu yanılgıdan çıkmamız gerektiğini düşündük. Sizleri de okumaya, çalışmaya, kendi kafanızda öğrendiğinizi sorgulamaya yöneltmek istedik. Bizim kaygımız, sizlerde bu sorgulayıcı davranışı oluşturamadığımız, temel bilgilerin basit şeyler ve gereksiz ayrıntılar arasında yok olması. Problem çözebilir, projeji yapayım, şunlara benzeterek yapayım gibi. Esasında benzetme dünyanın her yerinde yapılan bir şeydir ama eğer bir yaşam biçimi ya da bilimsel yöntem olarak ele alınacak olursa çok tehlikeli bir yaklaşımdır. Biz bunları görünce, bu yeni program çalışması içerisine girdik ve yaklaşık iki yıllık bir çalışma sonucunda ortaya yeni lisans programı çıktı.

Yönetmeliklere gelince, bölümde komiteler var; bu komiteler bölüm başkanına danışmanlık görevi yapıyor. Ben görevi almadan önce de bu komite çalışmalarına katılıyordum. 1987 yılında Lisans Komitesince şu anda yeni uygulamaya başlanan yönetmeliğe çok benzer bir lisans yönetmeliği hazırlanmıştı. Doğal olarak, yeni bir yönetmelik hazırlayıp da, o yönetmeliğe göre Makina Bölümü'ndeki eğitimi yürütmek gibi bir yetkimiz yok. Bizim görevimiz, böyle bir yönetmelik hazırlayıp, yukarıya iletmek. Bu girişimlerimizden cevap alamadık o zaman. Ama, şimdiki yönetmelikle ilgili gelişmeler, acelesinin dışında, 1987 yılında yapılan Bölüm önerisine kıyasla bizim için önemli bir yenilik yaratmadı.

Açık söyleyeyim, burada benim esas çok hoşuma giden şey: "Repeat-Tekrar" denen uygulamanın kalkması. "Repeat" öğrenciyi pedagojik açıdan çok olumsuz etkiliyordu. Yani öğrenci, beraber girdiği arkadaşlarından kopuyor, ayrı grupların içine düşüyor. Eğer bu yeni yönetmelik durdurulsaydı, şu anda bir çok arkadaşımız "Repeat" etme durumunda olacaktı. Ben örnekler gösterebilirim; "Benim hayatım yıkıldı, bu okulu bitiremeyeceğim" diye. Temmuz ayında buradan giden arkadaşlarımız, Eylül ayında bu yönetmelikle, yeniden bir nefes alma imkanı buldular.

Ağustos ayında biz göreve başladık, yönetmeliğin tartışması gayet hızlı bir şekilde yapıldı. Biz bölüm olarak, bu çalışmalara olumlu, gayretli, içten katkıda bulunduk ve yönetmelikte birtakım kuralların öğrencilerin lehine olabilecek şekilde sonuçlanmasına yardımcı olduk. En basitini söyleyebilirim. DC ve DD gibi notların tekrarıyla ortalamanın yükseltilmesi ilk taslakta birinci sınıf derslerini kapsamıyordu. Biz bu konuda bölüm olarak önerimizi dekanlığa götürdük, dekanlıktaki toplantılarda benimsendi ve bunun sonucunda da yönetmelikle, hiçbir kısıtlama koymadan bütün DD ve DC notları tekrarlanabiliyor. Benim vermeye çalıştığım mesaj şu: Makina Mühendisliği Bölümü bu çalışmaların tümüne içtenlikle, her düzeyde ve çok vakit ayırarak katılmıştır.

Bunlar dışındaki gelişmeler bana çok doğal geliyor. Bizim bölüm öğrencilerine olanaklar ölçüsünde iyi hizmet vermek amacıyla, Dr. Mehmet Çalışkan, bu yaz Mavi Oda'yı daha çok papatya sandalyesi ve oldukça rahat koltuklarla tefriş etti, radyoyu yıllık çıkaran arkadaşlarımız aldı, hoparlörleri de bölüm yaptırdı.

Her ne kadar arada bir bağırır-çağırır ve gergin görünsek de, ben ve en azından iki tane yardımcı arkadaşım bu işi çok severek yapıyoruz, bütün vaktimizi bu işe ayırıyoruz. Ben sabahleyin aşağı yukarı 8:00'de buraya geliyorum, en erken 19:30'da eve gidiyorum. Benden çok şey alıp götürüyor, onun farkındayım. Ama bu görevi yapacaksam, ancak böyle yapacağımı inanıyorum.

Uğraşıyoruz, esasında çok iyisini yaptığımızı da söyleyemem. Yalnız birşeyin farkında olmanız lazım. Bu çok söylenen bir söz olabilir ama her yerde yeniden yeniden söylenmesi gerekli: Sizler Türkiye'de kendi yaşlarınız arasında çok şanslı bir öğrenci grubusunuz. Bunun farkında olmanız gerekli. Daha iyilerine layık olabilirsiniz, ona hiçbir itirazım yok. Ama arada sırada da olsa çok canınız sıkıldığında, başka eğitim kurumlarında okuyan arkadaşlarınızla, kardeşlerinizle görüştüğünüzde, yaşadığınız ortamın hakkını vermeye ve şikayetlerinizin bazılarını; otobüsü kaçırıp okula geç geldiğinizde, kafeteryada kuyrukta beklediğinizde, içinde saklamaya çalışın. Bu kurum, emin olun, size Türkiye'nin imkanlarının üzerinde olduğuna inandığım birtakım şeyler vermeye çalışıyor.

- Bu sene bölümdeki önemli bir uygulama da son sınıfın hemen tüm derslerinin seçmeli olması. Bu uygulamanın amacı neydi? Ayrıca herkes istediği dersi alamadı. Bu durumu düzeltmek için bir düşünceniz var mı?

- Bunlar bizim esasında yumuşak karnımız. Bu bizim de canımızı son derece sıkın ve bizi üzen bir konu. Durumu ideal hale getirmek istiyoruz.

Bu programı hazırlarken düşüncelerimiz şöyle idi, yaklaşık ikinci sınıfın sonunda temel mühendislik dersleri bitecek. Bunların içinde temel bilimler derslerimiz var ki aşağı yukarı birinci sınıfta bunları büyük ölçüde tamamlıyorsunuz. Sonra temel mühendislik dersleriniz var. Üçüncü sınıfta da temel makina mühendisliği dersleri bitirdikten sonra dördüncü sınıfa geçiyorsunuz. Dördüncü sınıf için de yeni programı yaparken önümüzde iki tane seçeneğimiz vardı. Birincisi öğrencileri belirli konu gruplarına ayırmaktı; "Thermal Science", "Production", "System Dynamics-Control", "Energy" diyebilirdik. Bu grupların bir takım temel dersleri, hepsinin altında da seçmeli dersler olacaktı. Bir ikinci seçeneğimiz ise sizin, özgür iradeniz, bilinciniz, hatta beceriniz, hatta hatta kapasitenize göre dersleri seçmenizdi. Bu derslerin içinde kolaylar-zorlar olabilir, bunları bir bütün oluşturacak şekilde bir araya getirip eğitiminizi tamamlayacaktınız. Burada, birinci seçenek bence daha olumlu ve doğru bir yaklaşım olarak görülüyor, fakat denetlenmesi zor, ayrıca öğrenciye sene kaybettirebilecek bir sistem. Örneğin, bir grubun içine girdiğinizde ve o